

โรมสถาปนาอิมิต—หมายเลขสิบเอ็ด

การเข้าใจการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น: วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
และกระบวนการทดสอบขั้นสุดท้ายสำหรับแอตเวนติสม์แห่งเลาตีเซีย

Jeff Pippenger
2024-08-30

เช่นเดียวกับวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ได้ยืนยันหลักเกณฑ์ที่มีลเลอร์รับไว้ ภายหลังจากวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 บรรดาผู้ที่เต็มใจจะเห็นก็ได้เห็นว่า หลักการเชิงพยากรณ์ที่ Future for America รับไว้ นั้น เป็นระเบียบวิธีตามพระคัมภีร์ที่แท้จริงของฝนชุกปลายฤดู ดังที่ได้แสดงไว้ในอิชยาห์บทที่ยีสิบแปด การประยุกต์ใช้แนวปฏิรูปซ้อนบนแนวปฏิรูป ดังที่ปรากฏไว้ในประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ ได้สถาปนาว่า วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นการซ้ำรอยของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840.

พวกเขาเห็นว่า เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรรณ์บทที่สิบเสด็จลงมาในปี 1840 พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการเสด็จลงมาของพระองค์ในปี 2001 ทูตสวรรค์ทั้งสององค์เสด็จลงมาในขณะที่คำพยากรณ์เกี่ยวกับศาสนาอิสลามกำลังสำเร็จเป็นจริง จากนั้นขบวนการก็เติบโตขึ้น เมื่อชายและหญิงทั้งหลายตอบสนองต่อประสิทธิผลของระเบียบวิธีนั้น ผู้นำของเซเวนธ์เดย์แอตเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเซียถูกทรงข้ามผ่านไป ณ เวลาแห่งอวสานในปี 1989 และบัดนี้คริสตจักรนั้นก็เข้าสู่กระบวนการทดสอบขั้นสุดท้ายของตน ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเริ่มคัดเลือกขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามให้เป็นผู้ประกาศแทนพระองค์ในวาระสุดท้าย

หลักเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งในบรรดาหลักเกณฑ์ที่ประทานไว้สำหรับยุคสุดท้ายนั้น คือการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลานั้น การประยุกต์ใช้สามชั้นของภัยพิบัติทั้งสามได้ยืนยันเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 อย่างชัดเจนยิ่ง เมื่อความจริงนั้นได้รับการตรวจสอบอย่างซื่อสัตย์ บรรดาผู้ที่ในเวลานั้นกำลังได้รับการทรงนำไปสู่ "ทางเก่า" ของเยเรมีย์ โดยดวงใจที่แสวงหาความจริง ก็ได้เห็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ พร้อมทั้งความถูกต้องชอบธรรมของหลักเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งขบวนการแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับไว้.

เป็นที่ประจักษ์ว่า

ความเข้าใจอันถูกต้องของผู้บุกเบิกรุ่นแรกเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของวิบัติประการที่หนึ่งในพระธรรมวิวรรณ์ บทที่เก้า หมายถึงศาสนาอิสลาม มุฮัมมัด ผู้พยากรณ์เทียมเท็จ ถูกมองว่าเป็นกษัตริย์แห่งประวัติศาสตร์นั้น ในประวัติศาสตร์ดังกล่าว ศาสนาอิสลามจะเข้าโจมตีจักรวรรดิโรมัน และวิธีการทำสงครามของพวกเขาถูกระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการโจมตีอย่างฉับพลันและโดยไม่คาดหมาย ในแง่นั้น เป็นที่เข้าใจกันว่า วิธีการทำสงครามของศาสนาอิสลามเองเป็นรากศัพท์ทางนิรุกติศาสตร์ของคำว่า "assassin" ในประวัติศาสตร์นั้น ศาสนาอิสลามจะทำอันตรายแก่กองทัพทั้งหลายของโรม และช่วงเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลงภายใต้แนวคำพยากรณ์เรื่องเวลาเป็นระยะหนึ่งร้อยห้าสิบปี เมื่อคำพยากรณ์เรื่องเวลานั้นสิ้นสุดลงในวันที่ 27 กรกฎาคม 1449 คำพยากรณ์เรื่องเวลาและประวัติศาสตร์ของวิบัติประการที่สองก็เริ่มต้นขึ้น

จึงเริ่มต้นคำพยากรณ์แห่งกาลเวลาอีกช่วงหนึ่ง คือสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวัน ซึ่งสิ้นสุดลงในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ในประวัติศาสตร์นั้น ผู้ปกครองซึ่งเป็นตัวแทนของงานเชิงพยากรณ์ของอิสลามคือ ออตตอมัน ผู้ซึ่งโมฮัมหมัดได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้แล้ว ในประวัติศาสตร์ของวิบัติครั้งที่หนึ่ง บทที่เก้ากล่าวว่า ในประวัติศาสตร์ของวิบัติครั้งที่สอง อิสลามจะสังหารกองทัพทั้งหลายของโรม

พวกเขายังคงใช้รูปแบบการสงครามแบบเดิม คือการโจมตีอย่างฉับพลันและไม่คาดคิด แต่ในประวัติศาสตร์นั้น ดินปืนได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นและนำมาใช้เป็นครั้งแรก ดังนั้น วัตถุประสงค์ที่สองจึงเป็นตัวแทนของรูปแบบการสงครามซึ่งมีลักษณะดังกล่าวโจมตีฉับพลันของนักลอบสังหาร และยิ่งกว่านั้นยังรวมถึงวัตถุประสงค์ด้วย

ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

วัตถุประสงค์ที่สามของอิสลามได้โจมตีกองทัพฝ่ายจิตวิญญาณของโรมด้วยวัตถุประสงค์อย่างฉับพลัน เหตุการณ์นั้นเป็นจุดเริ่มต้นของแนวเส้นหลายประการแห่งความจริงเชิงพยากรณ์ แต่ก็ได้ถูกสถาปนาไว้อย่างชัดเจนบนพยานสองคนก่อนหน้านั้น คือวัตถุประสงค์ที่หนึ่งและวัตถุประสงค์ที่สอง เหตุการณ์นั้นได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า

เช่นเดียวกับการเสริมกำลังในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เมื่อคำพยากรณ์เรื่องอิสลามแห่งวัตถุประสงค์ที่สองได้สำเร็จครบถ้วน และทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบได้ลงมานั้นใด เมื่อคำพยากรณ์เรื่องอิสลามแห่งวัตถุประสงค์ที่สามมาถึง ก็เป็นเครื่องหมายถึงการลงมาของทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดในวันนั้น ฉะนั้น

“บัดนี้มีความกล่าวขึ้นมาว่าข้าพเจ้าได้ประกาศว่านครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์กระนั้นหรือ?

สิ่งนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ว่า

เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตทั้งหลายที่กำลังก่อสร้างสูงขึ้นไปที่นั่น ชั้นแล้วชั้นเล่า ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า ‘จะมีเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวเพียงใดเกิดขึ้น

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้นเพื่อเขย่าแผ่นดินโลกอย่างรุนแรงยิ่ง! แล้วถ้อยคำในวิวรณ์ 18:1-3

จะสำเร็จเป็นจริง’ เนื้อหาทั้งหมดของวิวรณ์บทที่สิบแปดเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่จะมาถึงโลก

แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับความสว่างเป็นพิเศษเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับนิวยอร์ก เพียงแต่ข้าพเจ้าทราบว่ามีวันหนึ่งอาคารใหญ่โตทั้งหลายในที่นั้นจะถูกโค่นลงด้วยการพลิกกลับและพลิกคว่ำโดยฤทธานุภาพของพระเจ้า จากความสว่างที่ประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าความพินาศอยู่ในโลกแล้ว

พระดำรัสเพียงคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

การแตะต้องเพียงครั้งเดียวด้วยฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

แล้วโครงสร้างมหึมาเหล่านี้ก็จะพังทลายลง

จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นซึ่งความน่าหวาดหวั่นของมันนั้นเกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้” Review and Herald, July 5, 1906.

จากนั้น ผู้ที่เต็มใจจะเห็นก็ได้มองเห็นว่าขบวนการของ Future for America

เป็นคู่ขนานกับขบวนการมิลเลอไรต์ นับแต่นั้นเป็นต้นมา

อิสลามแห่งวัตถุประสงค์ที่สามได้กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของข่าวสารนั้น

พระวิญญาณแห่งการดลใจทรงสอนอย่างชัดเจนว่า เมื่อทูตสวรรค์แห่งพระธรรมวิวรณ์ลงมา ฝนปลายฤดูก็จะมาถึง

“ฝนชุกปลายฤดูจะตกลงเหนือประชากรของพระเจ้า ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์องค์หนึ่งจะลงมาจากสวรรค์

และหัวทังพิภพจะสว่างไสวด้วยสงาราศีของท่าน” Review and Herald, April 21, 1891.

เมื่อสิ่งนี้แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเริ่มเปิดเผยความเข้าใจที่กว้างขวางยิ่งขึ้นเกี่ยวกับฝนชุกปลายฤดู

พระองค์ได้ทรงนำประชากรของพระองค์ไปยังพระธรรมโยเอล

ซึ่งเป็นจุดอ้างอิงสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับฝนชุกปลายฤดู ในเวลานั้น

ชายบางคนในบรรดาผู้ที่เข้าร่วมขบวนการหลังวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

ได้ลงความเห็นว่ามีแสงในพระธรรมโยเอลที่ทาลายเงาของพระเจ้า

อันนำไปสู่การปลุกให้ตื่นขึ้นของเสียงร้องเหียงคิน เป็นตัวแทนของศาสนาอิสลาม

พวกเขาไม่สามารถหรือไม่ยอมมองเห็นว่าแมลงเหล่านั้นเป็นตัวแทนของโรม

ความกระฉ่างอันทรงพลังซึ่งเกิดขึ้นจากการตระหนักถึงการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้นเกี่ยวกับวิถีทั้งสามนั้น ได้เพิ่มพูนการสนับสนุนทางตรรกะอันมิได้รับการชำระให้แก่ข้ออ้างของพวกเขาว่าแมลงเหล่านั้นเป็นตัวแทนของศาสนาอิสลาม ดังเช่นที่เป็นอยู่เสมอ เมื่อใดก็ตามที่มีการยอมรับการตีความส่วนตัว การบิดเบือนพระคัมภีร์ก็ย่อมเกิดขึ้นเพื่อพยายามค้าจุนซื้อสมมติฐานอันเป็นเท็จนั้น ในการพยายามธำรงรักษาทัศนคติของตน พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าตนไม่เข้าใจหลักการของแบบและความเป็นจริงที่สอดคล้องกับแบบนั้น

ในการศึกษาเชิงเทววิทยาและพระคัมภีร์ คำว่า "แบบ" และ "สิ่งที่สอดคล้องกับแบบ" ใช้เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสองประการ โดยที่สิ่งหนึ่งเป็นภาพลวงหน้าหรือเป็นเงาของอีกสิ่งหนึ่ง แนวคิดนี้มีมุกอยู่ภายใต้หมวดหมู่ที่กว้างกว่าของ "เงา" และ "สารัตถะ"

แบบอย่างเชิงนิมิต คือเหตุการณ์ บุคคล หรือสถาบันในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ที่บังชี้ล่วงหน้าหรือเป็นเงาล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ บุคคล หรือสถาบันที่สอดคล้องกัน ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ สิ่งนั้นทำหน้าที่เป็นต้นเค้าเชิงสัญลักษณ์ ส่วนสิ่งที่เป็นสัมฤทธิ์ผล คือความสำเร็จครบถ้วนหรือการปรากฏเป็นจริงของแบบอย่างเชิงนิมิตนั้น เป็นความจริงแท้ที่แบบอย่างเชิงนิมิตได้บังชี้ล่วงหน้าไว้ แนวคิดเรื่อง "เงา" และ "สารัตถะ" ก็สอดคล้องคู่ขนานกับความสัมพันธ์ระหว่างแบบอย่างเชิงนิมิตกับสิ่งที่เป็นสัมฤทธิ์ผล โดย "เงา" หมายถึง (type) ส่วน "สารัตถะ" หมายถึง (antitype)

เหตุฉะนั้น อยาให้ผูใดพิพากษาท่านในเรื่องการกินหรือการดื่ม หรือในเรื่องวันเทศกาล วันขึ้นค่ำต้นเดือน หรือวันสะบาโตทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้เป็นเงาของสิ่งที่จะมา แต่กายนั้นเป็นของพระคริสต์ โคโลสี 2:16, 17

เพราะว่าธรรมบัญญัตินั้นมีเพียงเงาของสิ่งดีที่จะมาถึง มิใช่ภาพแท้ของสิ่งเหล่านั้น จึงไม่อาจกระทำให้บรรดาผู้ที่เข้ามาถึงด้วยเครื่องบูชาซึ่งเขาถวายอยู่ทุก ๆ ปีเป็นนิตย์นั้นถึงความสมบูรณ์ได้เลย ฮีบรู 10:1

ในข้อโต้แย้งภายหลังเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เกี่ยวกับพระธรรมโยเอล และการระบอบอย่างถูกต้องว่ากรุงโรมของสันตะปาปาเป็นสิ่งที่ถูกสัญลักษณ์ไว้ด้วยแมลงสี่ชนิด อันเป็นการวางโครงให้เห็นการทำลายล้างอย่างต่อเนื่องของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย บรรดาผู้ที่โต้แย้งว่าแมลงเหล่านั้นคือศาสนาอิสลาม ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญอย่างไม่บริสุทธิ์ต่อการประยุกต์ใช้สามประการของภัยพิบัติสามประการเท่านั้น แต่ยังได้ชี้ไปยังแบบซึ่งชี้ไปยังสิ่งที่แบบนั้นสำเร็จครบถ้วนในกรุงโรม และอ้างว่าแบบเหล่านั้นแท้จริงแล้วระบุถึงศาสนาอิสลามด้วย ในการกระทำเช่นนั้น พวกเขาได้แสดงหลักฐานว่าพวกเขาไม่เข้าใจหลักการของแบบและสิ่งที่แบบนั้นสำเร็จครบถ้วนอย่างแท้จริง หรือไม่ก็เชื่อว่าการบิดเบือนแบบเหล่านั้นเป็นวิธีการอันสมควรเพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางนั้น

ในการโต้แย้งที่กำลังดำเนินอยู่เกี่ยวกับกรุงโรมในปัจจุบัน มีหลักฐานปรากฏขึ้นอีกครั้งว่า ผู้ที่ยึดถือแนวคิดอันบกพร่องที่ว่า "พวกโจร" ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบสี่ คือสหรัฐอเมริกา ย่อมไม่เข้าใจอย่างถูกต้องทั้งการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น หรือหลักการของแบบอย่างและสิ่งที่สนองแบบอย่างนั้น

เมื่อบรรดาผู้ที่ยึดถือทัศนคติว่า "โจร" คือสหรัฐอเมริกาพยายามธำรงจุดยืนของตนไว้ พวกเขาใช้การประยุกต์แบบสามชั้นของโรมทั้งสาม เพื่ออ้างว่าพิสุจน์ได้ว่าโรมสมัยใหม่

ซึ่งเป็นการสำแดงครั้งที่สามของโรม คือสหรัฐอเมริกา
ด้วยความไว้วางใจว่าพวกเขาได้กำลังเป็นพยานเท็จโดยเจตนา
และเพียงแต่กำลังสำแดงความไม่รู้โดยมีดบอดต่อกฎเกณฑ์ของการประยุกต์คำพยากรณ์แบบสามชั้นเท่านั้น
พวกเขาจึงนำลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของโรมสองยุคแรกมาใช้
และโต้แย้งว่าลักษณะประการหนึ่งในประวัติศาสตร์ของโรมเป็นสิ่งที่ระบุว่าโรมสมัยใหม่คืออะไร

โรมนอกศาสนาเป็นประการแรกในบรรดาการสำเร็จตามคำพยากรณ์สามประการของโรม ในดาเนียลบทที่แปด
โรมนอกศาสนาคือเขาเล็กฝ่ายเพศชาย ในบทที่สอง โรมนอกศาสนาคืออำนาจแห่งรัฐศาสตร์
และในดาเนียลบทที่เจ็ด โรมนอกศาสนาแบ่งออกเป็นอาณาจักรสิบส่วน

การสำแดงครั้งที่สองของโรมคือโรมสันตะปาปา ซึ่งในบทที่แปดคือเขาเล็กฝ่ายหญิง
และซึ่งในบทที่สองคือศาสนจักรครอบงำรัฐ
และซึ่งในบทที่เจ็ดคือเขาที่กล่าวคำหิมน้ประมาทและถอนเขาสามเขาเสีย โรมนอกศาสนาเป็นอำนาจเดียว
แต่โรมสันตะปาปาเป็นอำนาจสองชั้น เป็นตัวแทนของคริสตจักรสันตะปาปาในฐานะที่ปกครองเหนือระบอบการ
ปกครองฝ่ายรัฐของโครงสร้างทางการเมืองเดิมของโรมนอกศาสนา ในปี ค.ศ. 1798
อำนาจของสันตะปาปาได้รับบาดเจ็บถึงตาย แต่หาได้ยุติความเป็นคริสตจักรไม่
หากเพียงยุติความเป็นสัตว์ร้ายแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เท่านั้น
เพราะอำนาจฝ่ายบ้านเมืองซึ่งมันเคยควบคุมมาก่อนนั้นได้ถูกปลดออกไปแล้ว

โรมที่สองคือโรมของสันตะปาปา และมันทำหน้าที่เป็นอำนาจ (สัตว์ร้าย) แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ก็ต่อเมื่อ
มันมีความสามารถที่จะควบคุมอำนาจของรัฐเพื่อดำเนินแผนอันเป็นการหิมน้ประมาทพระเจ้าของมัน
โรมแรกเป็นอำนาจเดียว โรมที่สองเป็นอำนาจสองประการ และโรมที่สามเป็นอำนาจสามประการ
การสำแดงทั้งสามของโรมอยู่ภายใต้หลักการเดียวกันกับการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้นทุกประการ
ในเชิงคำพยากรณ์มีวิบัติสามประการ บาปโลนสามครั้ง โรมสามครั้ง และเอลิยาห์สามครั้ง
ในแง่ของแบบและสิ่งที่แบบนั้นชี้ไปถึง การสำแดงสองประการแรกของการประยุกต์ใช้แบบสามชั้นใด ๆ
ล้วนเป็นแบบ ซึ่งให้เงาของความสำเร็วจุล่งครั้งที่สาม
อันเป็นสิ่งที่แบบนั้นชี้ไปถึงและเป็นแก่นสารของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้น

เมื่อกล่าวถึงกรุงโรม ลักษณะของโรมสองยุคแรกชี้ให้เห็นว่า
ทั้งโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปาต่างได้มอบตำแหน่ง Pontifex Maximus แก่ผู้ปกครองของตน ดังนั้น
ตำแหน่งของผู้ปกครองแห่งโรมสมัยใหม่จึงควรเป็น Pontifex Maximus
ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ไม่เคยถูกใช้เรียกประธานาธิบดีคนใดของสหรัฐอเมริกาเลย โรมสองยุคแรกจะต้องพิชิตอุปสรรค
ทางภูมิศาสตร์สามประการเพื่อสถาปนาอำนาจบนบัลลังก์แห่งช่วงเวลาเฉพาะของประวัติศาสตร์ของตน
ไม่มีหลักฐานว่าสหรัฐอเมริกาได้พิชิตอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการก่อนถึงปี 1798.

โรมสองอาณาจักรแรกมีช่วงเวลาที่กำหนดไว้อย่างเฉพาะเจาะจงซึ่งระบุว่าเมื่อใดพวกมันจะปกครองอย่างสูงสุด
ในข้อยี่สิบสี่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด โรมนอกศาสนาถูกระบุว่าปกครองอยู่เป็น "เวลา" หนึ่ง
หรือสามร้อยหกสิบปี ซึ่งมันได้กระทำเช่นนั้นตั้งแต่ยุทธการที่แอคเทียมในปี 31 ก่อน ค.ศ. จนถึงปี ค.ศ. 330 มี
การระบุแล้วแล้วเล่าว่าโรมสันตะปาปาปกครองเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีภายหลังจากเขาทั้งสามถูกกำจัด
จัดออกไป คือจากปี 538 จนถึงปี 1798 ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบสาม
สหรัฐอเมริกาถูกระบุว่าครองอำนาจเป็นเวลาเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์ ดุจดั่งวันเวลาแห่งกษัตริย์องค์หนึ่ง แต่มันไม่
เคยขจัดอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการออกไปล่วงหน้าก่อนการปกครองของมันเป็นเวลาเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์
นั้น

โรมสมัยใหม่ถูกพรรณนาว่าเอาชนะอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการ ได้แก่ กษัตริย์แห่งทิศใต้ แผ่นดินอันรุ่งโรจน์ และอียิปต์ ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบถึงสี่สิบสอง และเมื่ออุปสรรคทั้งสามนั้นถูกพิชิตและนำเข้าสู่การยอมจำนนต่อโรมแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็ประกอบขึ้นเป็นสหภาพสามฝ่ายของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ ยอห์นยังบอกเราอีกด้วยว่าบาดแผลถึงตายของสัตว์ร้ายฝ่ายสันตะปาปาได้รับการรักษาให้หาย และจากนั้นมันก็ปกครองอยู่เป็นเวลาสี่สิบสองเดือนเชิงสัญลักษณ์

แล้วข้าพเจ้าเห็นหัวหนึ่งของมันประหนึ่งว่าถูกฟันจนถึงตาย และบาดแผลฉกรรจ์ของมันก็หายเป็นปกติ และชาวโลกทั้งสิ้นก็ประหลาดใจติดตามสัตว์ร้ายนั้นไป และเขาทั้งหลายก็มีสักการพญานาคซึ่งได้มอบอำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น และพวกเขาก็มีสักการสัตว์ร้ายนั้น พลังกล่าวว่า “ผู้ใดเล่าจะเสมอเหมือนสัตว์ร้ายนี้? และผู้ใดสามารถทำสงครามกับมันได้?” และทรงอนุญาตให้มันมีปากพูดจาโอหังและกล่าวคำหมิ่นประมาท และทรงมอบอำนาจให้มันดำเนินอยู่ได้สี่สิบสองเดือน วิวรณ์ 13:3-5

สัตว์ร้ายที่ครอบครองอยู่เป็นเวลาสี่สิบสองเดือนเชิงสัญลักษณ์หลังจากบาดแผลถึงตายของมันได้รับการเยียวยาแล้วนั้น คืออำนาจแห่งโรมัน

คำพยากรณ์ในวิวรณ์ 13 ประกาศว่า อำนาจซึ่งเป็นตัวแทนโดยสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนั้น จะกระทำให้ “แผ่นดินโลกและบรรดาผู้อยู่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก” นมัสการสันตะปาปา—ซึ่งในที่นี้ถูกทำให้เป็นสัญลักษณ์โดยสัตว์ร้าย “ที่เหมือนเสือดาว” ... ทั้งในโลกเก่าและโลกใหม่ สันตะปาปาจะได้รับการถวายความเคารพผ่านเกียรติที่มอบให้แก่สถาบันวันอาทิตย์ ซึ่งตั้งอยู่บนอำนาจของคริสตจักรโรมันแต่เพียงผู้เดียว” *The Great Controversy, 578.*

โรมแรกซึ่งเป็นนอกระบบ ปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาสามร้อยหกสิบปี ตามการสำเร็จแห่งดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สี่สิบสี่ และได้กระทำเช่นนั้นภายหลังจากที่ได้ขจัดอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการออกไป ตามการสำเร็จแห่งดาเนียล บทที่แปด ข้อที่เก้า

ฝ่ายสันตะปาปา คือกรุงโรมที่สอง ได้ปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ตามความสำเร็จเป็นจริงของพระคัมภีร์หลายตอน และได้กระทำเช่นนั้นภายหลังจากที่ได้กำจัดอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการ ตามความสำเร็จเป็นจริงของพระธรรมดาเนียล บทที่ 7 ข้อ 8 และ 20

โรมสมัยใหม่มีชัยเหนือกษัตริย์แห่งทิศใต้ในข้อที่สี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด แล้วในข้อที่สี่สิบเอ็ดก็มีชัยเหนือแผ่นดินอันรุ่งเรือง และในข้อที่สี่สิบสองก็มีชัยเหนืออียิปต์ โรมสมัยใหม่คือกษัตริย์แห่งทิศเหนือในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

โรมนอกระบบ ซึ่งเป็นโรมแรก เป็นอำนาจแห่งการข่มเหง และโรมสันตะปาปา ซึ่งเป็นโรมที่สอง ก็เป็นอำนาจแห่งการข่มเหงด้วย และฉะนั้น โรมสมัยใหม่จะเป็นอำนาจแห่งการข่มเหงด้วยเช่นกัน

สหรัฐอเมริกาจะมีส่วนร่วมในการกดขี่ข่มเหงครั้งที่สามซึ่งกระทำโดยโรมสมัยใหม่ แต่สิ่งนี้มิได้ระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นอำนาจของสันตะปาปา หากเพียงแต่ระบุถึงลักษณะประการหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอำนาจของสันตะปาปาในยุคสุดท้ายเท่านั้น

บรรดาผู้ที่ประสงค์จะโต้แย้งว่าสหรัฐอเมริกาคือ “โจรของชนชาติของเจ้า” ในวาระสุดท้ายนั้น ใช้การประยุกต์ใช้สามชั้นของโรมทั้งสามเพื่อระบุว่าสหรัฐอเมริกาคือสิ่งดังกล่าวอย่างผิดพลาด วิธีการอันบกพร่องที่พวกเขาใช้นั้น ในบริบทของการประยุกต์ใช้สามชั้น

ตั้งอยู่บนการระบุลักษณะประการหนึ่งของโรมสองประการแรก แล้วจึงยืนยันกรานว่าลักษณะเชิงพยากรณ์ของโรม มิใช่ตัวโรมเอง คือโรมที่สาม

พวกเขาระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในประวัติศาสตร์ของคอนสแตนตินใน ค.ศ. 321 และต่อมาถึงกฎหมายวันอาทิตย์ของโรมฝ่ายพระสันตะปาปาใน ค.ศ. 538 เพื่ออ้างว่ากฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกาเป็นสิ่งที่กำหนดให้สหรัฐอเมริกาเป็นโรมสมัยใหม่ และพวกเขาจึงผสมปนเปการประยุกต์ใช้ที่ผิดพลาดของตน โดยเชื่อมโยงคำเตือนของพระเยซูให้หลบหนีเมื่อ “สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความร้างเปล่า” ซึ่งดาเนียลได้กล่าวไว้ นั่น มาถึง ว่าเป็นกฎหมายวันอาทิตย์ “สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความร้างเปล่า” ที่พระเยซูตรัสถึงนั้น

ซีไปยังกฎหมายวันอาทิตย์สองฉบับในวาระสุดท้าย แต่เป็นสัญลักษณ์ที่แตกต่างกันอย่างมาก กล่าวคือ เป็นคำเตือนให้หลบหนี มิใช่คำเตือนให้หลีกเลี่ยงเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

แนวคิดที่ผิดพลาดของพวกเขา นั้นมิได้กล่าวถึงด้วยซ้ำว่า

ในวาระสุดท้ายมีกฎหมายวันอาทิตย์ที่เฉพาะเจาะจงอยู่สองฉบับ

ฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนอันก่อให้เกิดความรกร้าง ซึ่งดาเนียลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ (ผู้ใดอ่าน ก็ให้ผู้นั้นเข้าใจเกิด) เมื่อนั้น ให้บรรดาผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาอย่าลงมาเอาสิ่งใด ๆ ออกจากเรือนของตน และผู้ที่อยู่ในทุ่งนา อย่ากลับไปเอาเสื้อผ้าของตน วิวัดแก่หญิงมีครรภ์และหญิงที่กำลังให้นมบุตรในวันเหล่านั้น! แต่ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานขอให้การหนีกัยของท่านมิใช่ในฤดูหนาว หรือในวันสะบาโต มัทธิว 24:15-20.

“สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง ซึ่งดาเนียลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้” เป็นหมายสำคัญซึ่งพระเยซูได้ประทานแก่ประชากรของพระองค์ เพื่อซีให้ทราบว่ามีใครควรหลบหนีจากความพินาศที่จะมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อโรมนอกศาสนาปิดล้อม และต่อมาได้ทำลายสถานบริสุทธิ์และนครนั้น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 66 ถึงปี ค.ศ. 70.

“พระเยซูทรงประกาศแก่เหล่าสาวกที่กำลังฟังอยู่ถึงการพิพากษาที่จะตกลงเหนืออิสราเอลผู้ละทิ้งความเชื่อ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงการแก้แค้นอันเป็นการสนองตอบที่ยุติธรรมซึ่งจะมาถึงพวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขาปฏิเสธและตรึงพระเมสสิยาห์บนกางเขน สัญญาณอันชัดแจ้งที่จะไม่อาจเข้าใจผิดได้จะมาก่อนจุดจบอันน่าสะพรึงกลัวนั้น ชิวโมงซึ่งเป็นที่หวาดหวั่นจะมาถึงอย่างฉับพลันและรวดเร็ว และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ทรงเตือนบรรดาผู้ติดตามของพระองค์ว่า ‘เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายจะได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความรกร้างว่างเปล่า อันดาเนียลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ นั้น ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ (ให้ผู้อ่านเข้าใจเกิด) เมื่อนั้นให้คนทั้งหลายที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา’ มัทธิว 24:15, 16; ลูคา 21:20, 21

เมืองซึ่งสัญลักษณ์แห่งการนับถือรูปเคารพของชาวโรมันถูกตั้งขึ้นในเขตแผ่นดินบริสุทธิ์ ซึ่งแผ่ขยายออกไปนอกกำแพงเมืองเป็นระยะหลายเสตเดียวแล้ว

เมื่อนั้นบรรดาผู้ติดตามพระคริสต์จะต้องแสวงหาความปลอดภัยด้วยการหลบหนี

เมื่อสัญญาณเตือนนั้นปรากฏแก่ตา ผู้ที่ประสงค์จะรอดพ้นจะต้องไม่ชักช้าแต่อย่างใด....”

“ไม่มีคริสเตียนแม้แต่คนเดียวพินาศในการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม พระคริสต์ได้ทรงประทานคำเตือนแก่เหล่าสาวกของพระองค์แล้ว และทุกคนที่เชื่อพระวจนะของพระองค์ก็คอยเฝ้าดูหมายสำคัญตามที่ได้ทรงสัญญาไว้.... โดยไม่ชักช้า พวกเขาได้หลบหนีไปยังสถานที่ปลอดภัย คือเมืองเพลลา ในแผ่นดินเปเรีย ฟากโน้นของแม่น้ำจอร์แดน”

The Great Controversy, 25, 30.

เมื่อปี ค.ศ. 538 ไกล์เข้ามา คริสเตียนในยุคนั้นตระหนักว่าคริสตจักรได้เสื่อมทรามลงเพราะการประนีประนอมกับ ศาสนาของลัทธินอกศาสนา และโดยอาศัยคำเตือนของพระคริสต์ ประกอบกับความสว่างที่ประทอนผ่านคำพยากรณ์ของอัครทูตเปาโลในพระธรรม 2 เธสะโลนิกา บทที่ 2 พวกเขาจึงหลีกเลี่ยงเข้าไปสู่ถิ่นทุรกันดารเชิงพยากรณ์ตลอดระยะเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี

“แต่ก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ จะต้องมีการพัฒนาการสำคัญต่าง ๆ ในโลกศาสนาเกิดขึ้นตามที่ได้มีการบอกไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ อัครทูตได้ประกาศว่า: ‘อย่าให้ท่านทั้งหลายถูกลอนแกลนไปจากความคิดอย่างรวดเร็ว หรือให้ตกใจ ไม่ว่าจะโดยวิญญาณ หรือโดยถ้อยคำ หรือโดยจดหมายเสมือนว่ามาจากเรา ว่าพระวันของพระคริสต์มาถึงแล้ว อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพราะวันนั้นจะยังไม่ถึง เว้นแต่จะเกิดการละทิ้งความเชื่อขึ้นก่อน และมนุษย์แห่งบาปจะปรากฏขึ้น คือบุตรแห่งความพินาศ ผู้ซึ่งขัดขวางและยกตนขึ้นเหนือทุกสิ่งที่เขาเรียกว่าพระเจ้า หรือสิ่งที่เขานมัสการ จนถึงกับนั่งในพระวิหารของพระเจ้า สำแดงตนว่าตนเองเป็นพระเจ้า”

“ถ้อยคำของเปาโลจะต้องไม่ถูกตีความผิดไป ห้ามสั่งสอนกันว่าโดยการทรงสำแดงพิเศษนั้น ท่านได้เตือนชาวเธสะโลนิกาไว้ถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ในทันที ทำที่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดความสับสนในความเชื่อ เพราะบ่อยครั้งความผิดพลาดหวังยอมนำไปสู่ความไม่เชื่อ ด้วยเหตุนี้ อัครทูตจึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลายมิให้รับข่าวสารเช่นนั้นว่าเป็นสิ่งทีมาจากท่าน และท่านได้ดำเนินต่อไปโดยเน้นย้ำข้อเท็จจริงว่า อำนาจของสันตะปาปา ซึ่งผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้พรรณนาไว้อย่างชัดเจนนั้น ยังจะต้องเกิดขึ้นและทำสงครามต่อสู้กับประชากรของพระเจ้า จนกว่าอำนาจนี้จะได้กระทำอันถึงตายและหมิ่นประมาทของมันแล้ว จึงจะเป็นการเปล่าประโยชน์ที่คริสตจักรจะเฝ้าคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของตน ‘ท่านทั้งหลายจำไม่ได้หรือ’ เปาโลถามว่า ‘ว่าเมื่อข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าได้บอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านแล้ว?’”

“การทดลองอันน่าสะพรึงกลัวคือสิ่งที่จะเข้ามารุมเร้าคริสตจักรที่แท้จริง แม้ในเวลาที่อัครทูตกำลังเขียนอยู่นั้น ‘อธรรมล้าลึก’ ก็ได้เริ่มทำงานแล้ว เหตุการณ์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะเป็นไป ‘ตามการกระทำของชาตान พร้อมด้วยฤทธิ์เดช หมายถึงสำคัญ และการอัศจรรย์แห่งความเท็จทั้งสิ้น และด้วยการล่อลวงอันอธรรมทุกประการท่ามกลางบรรดาผู้ที่กำลังพินาศ”

“ถ้อยแถลงของอัครทูตเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธไม่รับ ‘ความรักในความจริง’ นั้น เป็นเรื่องที่เคร่งขมอย่างยิ่ง เขาได้ประกาศเกี่ยวกับคนทั้งปวงที่จะจงใจปฏิเสธข่าวสารแห่งความจริงว่า ‘เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงจะทรงประทอนความลุ่มหลงอย่างแรงแก่เขา เพื่อเขาจะได้เชื่อคำมูสา เพื่อว่าคนทั้งปวงที่มีได้เชื่อความจริง แต่ยินดีในความอธรรม จะต้องถูกพิพากษาลงโทษ’ มนุษย์ไม่อาจปฏิเสธคำเตือนทั้งหลายที่พระเจ้าทรงส่งมาด้วยพระเมตตาโดยไม่ต้องรับผลได้จากบรรดาผู้ที่ยังคงหันหนีจากคำเตือนเหล่านี้ พระเจ้าทรงถอนพระวิญญาณของพระองค์ออก ปลอຍให้เขาตกอยู่ในความล่อลวงที่เขารัก” กิจการของอัครทูต, 265, 266.

การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนากับคริสตจักรเป็นสัญญาณเตือนที่น่าครุเศียนในยุคนั้น ให้แยกตัวออกจากโรมของสันตะปาปา แต่เพียงสังเกตว่า แสงสว่างที่เปาโลได้เพิ่มเติมแก่คำเตือนของพระเยซูให้หลบหนีนั้น คือข้อความเดียวกันกับที่วิลเลียม มิลเลอร์ได้เข้าใจว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียลเป็นตัวแทนของโรมนอกศาสนา

ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างโรมนอศศาสนาซึ่งยับยั้งไว้ และต่อมาตกไป เพื่อให้โรมของสันตะปาปาขึ้นครองบัลลังก์ เป็นความจริงที่จำเป็นต้องเข้าใจ เพราะผลของการไม่ตระหนักถึงความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์นั้นจะนำความล่มหลออย่างแรงกล้ามาสู่บรรดาผู้ที่มีได้รับการความจริงนั้น ชิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงประวัติศาสตร์เดียวกันนี้ว่า:

“ผู้ที่ประสงค์จะสัจย์ซื้อต้องต่อสู้อย่างยากลำบากยิ่งนักเพื่อจะยืนยันมั่นคงต่อต้านการล่อลวงและสิ่งนำสะอิดสะเอียนซึ่งถูกอำพรางไว้ด้วยอาภรณ์แห่งสมณศักดิ์และถูกนำเข้ามาในคริสตจักร พระคัมภีร์มิได้รับการยอมรับให้เป็นมาตรฐานแห่งความเชื่อ หลักคำสอนเรื่องเสรีภาพทางศาสนาถูกเรียกว่าเป็นลัทธินอกรีต และบรรดาผู้ที่ยึดถือหลักคำสอนนั้นก็ถูกเกลียดชังและถูกประกาศห้ามคบหา”

“ภายหลังการต่อสู้อันยาวนานและรุนแรง ผู้สัจย์ซื้อจำนวนน้อยนั้นได้ตัดสินใจความเป็นเอกภาพทั้งปวงกับคริสตจักรที่เสื่อมทราม หากนางยังคงปฏิเสธที่จะปลดปล่อยตนเองให้พ้นจากความเท็จและการกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาเห็นว่าการแยกออกนั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวด หากพวกเขาจะเชื่อฟังพระวามะของพระเจ้า พวกเขาไม่อาจยอมทนต่อความผิดพลาดที่เป็นอันตรายถึงชีวิตต่อจิตวิญญาณของตนเอง และเป็นแบบอย่างที่จะนำความเชื่อของบุตรหลานและลูกหลานในชั่วอายุถัดไปไปสู่ภัยอันตราย เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความเป็นเอกภาพ พวกเขาพร้อมที่จะยอมผ่อนปรนในทุกสิ่งที่สอดคล้องกับความสัจย์ซื้อต่อพระเจ้า; แต่พวกเขาารู้สึกว่าแม้แต่สันติภาพก็ยังมีราคาสูงเกินไป หากได้มาด้วยการสละหลักการ หากความเป็นเอกภาพจะธำรงไว้ได้ก็โดยการประนีประนอมความจริงและความชอบธรรมเท่านั้น ก็ขอให้มีความแตกต่าง และแม้กระทั่งสงครามเกิด” The Great Controversy, 45, 46.

ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างสหรัฐอเมริกา กับสันตะปาปาในวาระสุดท้าย ได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าและได้รับการเน้นย้ำ โดยการที่เปาโลซีถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรมนอศศาสนากับโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาในช่วงเวลา ก่อน ค.ศ. 538 ในการประยุกต์ใช้สามชั้นของโรม โรมนอศศาสนาได้ทำให้พระวามะของพระเยซูสำเร็จ ซึ่งทรงระบุว่าความนำสะอิดสะเอียนแห่งความร้าวเป็นหมายสำคัญให้หนีไป และโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาก็ได้ทำให้พระวามะของพระเยซูสำเร็จเช่นกัน ชิสเตอร์ไวท์ชี้ให้เห็นถึงการสำเร็จอีกประการหนึ่งของพระวามะของพระคริสต์

“บัดนี้มิใช่เวลาแล้วที่ประชากรของพระเจ้าจะผูกใจรักหรือสังสมทรัพย์สมบัติไว้ในโลก เวลาอีกไม่นานนักก็มาถึง เมื่อเราจะถูกบังคับให้แสวงหาที่ลี้ภัยในสถานที่กันดารและโดดเดี่ยว เช่นเดียวกับเหล่าสาวกยุคแรก ดั่งที่การล้อมกรุงเยรูซาเล็มโดยกองทัพโรมันเป็นสัญญาณให้คริสเตียนในแคว้นยูเดียหลบหนีดินแดนใด การที่ประเทศของเรายึดอำนาจไว้ในพระราชกฤษฎีกาที่บังคับให้ถือวันสะบาโตของสันตะปาปาก็จะเป็นคำเตือนแก่เราฉนั้น เมื่อนั้นจึงจะถึงเวลาที่ออกจากเมืองใหญ่ทั้งหลาย เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการออกจากเมืองเล็กทั้งหลาย ไปสู่เคหสถานอันสงบสงัดในที่ลี้ลับท่ามกลางขุนเขา” Testimonies, เล่ม 5, 464.

สำหรับคริสเตียนในช่วงเวลาของพระคริสต์ คำเตือนนั้นได้ระบุว่าเมื่อใดควรหลบหนีออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ในศตวรรษที่ห้าและหก คำเตือนสำหรับคริสเตียนได้นำพวกเขาให้หลบหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร

และหญิงนั้นได้หลบหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นั้นมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับนาง เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เลี้ยงดูนางที่นั่นตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน.... และหญิงนั้นได้รับปีกสองปีกของนกอินทรีใหญ่ เพื่อว่านางจะได้บินเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร

ไปยังสถานที่ของนาง ที่ซึ่งนางได้รับการเลี้ยงดูตลอดวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ
ให้พ้นจากหน้าพญานาค และงูนั้นได้พ่นน้ำออกจากปากของมันไล่ตามหญิงนั้นจนจมน้ำท่วม
เพื่อจะให้นางถูกระแสน้ำนั้นพัดพาไป แต่แผ่นดินได้ช่วยหญิงนั้นไว้
และแผ่นดินได้อ้าปากของตนกลืนน้ำท่วมซึ่งพญานาคพ่นออกจากปากของมันเสีย
และพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น จึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายที่เหลืออยู่ของนาง
คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และมีคำพยานของพระเยซูคริสต์ วิวรณ์ 12:6, 15-17

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นอยู่เสมอว่าจุดจบของสิ่งหนึ่งสิ่งใดย่อมสัมพันธ์กับจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น
เพราะพระองค์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา
คำเตือนเรื่องสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความรกร้างว่างเปล่าในประวัติศาสตร์ของโรมฝ่ายพระสันตะปาปา
ได้รับการตระหนักชัดเมื่ออำนาจของพระสันตะปาปาถูกยอมรับว่าตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ

คำเตือนนี้ถูกบันทึกไว้โดยมัทธิว มาระโก และลูกา และแต่ละตอนอ้างอิงมีถ้อยคำที่แตกต่างกันเล็กน้อย
มัทธิวกว่าว่า "เหตุฉะนั้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความรกร้างว่างเปล่า
อันดาเนียลผู้พยากรณ์ได้กล่าวไว้ ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ" และมาระโกกล่าวว่า
"เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความรกร้างว่างเปล่า
อันดาเนียลผู้พยากรณ์ได้กล่าวไว้ ตั้งอยู่ในที่ซึ่งไม่ควรจะตั้งอยู่" ลูกากว่าว่า
"เมื่อท่านทั้งหลายเห็นกรุงเยรูซาเล็มถูกกองทัพล้อมไว้
เมื่อนั้นจงรู้เถิดว่าความรกร้างของเมืองนั้นใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อนั้นให้บรรดาผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา"

คำพยานทั้งสามประการนี้ใช้ร่วมกันทั้งหมด ข้าพเจ้าขอเสนอการประยุกต์ใช้ที่เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น
การอ้างอิงของลูกาที่กล่าวว่าเยรูซาเล็มถูกกองทัพโอบล้อมนั้นชี้ให้เห็นคำเตือนว่า
เมื่อโรมนอภศาสนาเริ่มล้อมกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 66
คริสเตียนที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มต้องรีบหลบหนีออกไปทันที การอ้างอิงของมัทธิวถึง "สถานบริสุทธิ"
สอดคล้องกับที่เปาโลระบุถึง "คนบาป" ผู้ซึ่ง "นั่งในพระวิหารของพระเจ้า แสดงตนว่าตนเองเป็นพระเจ้า"
จึงเป็นภาพแทนของความสำเร็จครบถ้วนฝ่ายสันตะปาปาของ "สิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง"
มาระโกชี้ให้เห็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างที่ยืนอยู่ในที่ซึ่งไม่ควรจะยืน
และสิ่งนี้สอดคล้องกับคำเตือนให้หลบหนีซึ่งมอบแก่แอ๊ดเวนตีสมิในวาระสุดท้าย
คำเตือนสองประการเชื่อมโยงกับพระบัญชาว่า ผู้ใดอ่านคำเตือนนั้นก็ควรเข้าใจ
และคำเตือนทั้งหมดล้วนกล่าวถึงหมายสำคัญซึ่งมีไว้เพื่อแจ้งแก่คริสเตียนในยุคนี้ให้หลบหนี.

การประยุกต์ใช้แบบสามชั้นอย่างผิดพลาด ซึ่งถูกบิดเบือนโดยผู้ที่อ้างว่า "โจรแห่งชนชาติของเจ้า"
คือสหรัฐอเมริกา ชี้ว่า เมื่อ "สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง"
สำเร็จขึ้นในกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา
กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งถูกบังคับใช้นั้นยอมรับว่าสหรัฐอเมริกาเป็นโรมสมัยใหม่
เพราะทั้งโรมนอภศาสนาและโรมสันตะปาปาต่างก็เคยบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์มาก่อนแล้ว

ปัญหาของการประยุกต์ใช้อย่างบกพร่องนั้นก็คือ กฎหมายวันอาทิตย์ของโรมนอภศาสนาเกิดขึ้นในปี ค.ศ.
321 แต่การสำเร็จตามคำพยากรณ์ของโรมนอภศาสนาในฐานะ "สิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความพินาศ"
ได้เกิดขึ้นแล้วในปี ค.ศ. 66 ซึ่งก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์แห่งปี ค.ศ. 321 อยู่ 255 ปี เช่นเดียวกัน
การประนีประนอมที่ก่อให้เกิด "มนุษย์แห่งบาป" ก็ได้เกิดขึ้นแล้วในสมัยของเปาโล ผู้ซึ่งกล่าวว่า
"เพราะว่าธรรมล้ำลึกแห่งความชั่วช้ากำลังทำงานอยู่แล้ว" ถึงกระนั้น
กฎหมายวันอาทิตย์ของสันตะปาปาก็มาภายหลังอีกกว่าสี่ศตวรรษ
พยานสองประการแรกในการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น

สถาปนาลักษณะเฉพาะของการสำเร็จตามคำพยากรณ์ครั้งที่สามในยุคสุดท้าย
“สิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความพินาศ” ในยุคสุดท้าย โดยอาศัยพยานทางประวัติศาสตร์สองประการ
และบันทึกพระวจนะของพระคริสต์สามแห่งในพระคัมภีร์ เป็นตัวแทนของคำเตือนให้หนีไป
มิใช่การบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์

ในบทความถัดไป เราจะวิเคราะห์อย่างละเอียดว่าเหตุใดการประยุกต์ใช้นั้นจึงบ่งพร่องภายใต้บริบทของหลักเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับซึ่งเกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์สามชั้น และเหตุใดการระบุกฎหมายวันอาทิตย์ภายใต้บริบทของคำเตือนที่พระคริสต์ได้ประทานไว้นั้นจึงเป็นการบิดเบือนประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์

“การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนากับคริสต์ศาสนานี้ก่อให้เกิดการพัฒนาเป็น ‘มนุษย์แห่งบาป’ ซึ่งคำพยากรณ์ได้บอกล่วงหน้าไว้ว่าเป็นผู้ต่อต้านและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า ระบบศาสนาเทียมเท็จอันมืมนั้นเป็นผลงานชิ้นเอกแห่งอำนาจของซาตาน—เป็นอนุสรณ์แห่งความพยายามของมันที่จะนั่งบนพระที่นั่งเพื่อครอบครองโลกตามความประสงค์ของมัน” *The Great Controversy*, 50.